

Breviář lásky

Jiří Zmožek

Píseň sladká do hlavy když, páni, stoupá.
Když mě celou omámí nejsem skoupá.
Jó, cimbál ve mě vyhrává, struny pláčou
a můj nohy jako posedlý zas k tanci skáčou,
a můj nohy jako posedlý zas k tanci skáčou.

To jednou přišel s housličkama, s pyšným knírem.
Po hraní pak chtěl být mým kavalírem.
Modrý z nebe, povídá, můžu vám snýst
a pak v breviáři lásky já vás naučím číst,
a pak v breviáři lásky já vás naučím číst.

Od té doby uteklo už v řekách hodně vody,
nečekám už, že zas přijde, že mě doprovodí.
Sama vím, jak hodit sítě, jak hlavy plíst.
V knize lásky já umím dávno číst.

Píseň sladká do hlavy když, páni, stoupá.
Když mě celou omámí nejsem skoupá.
Chci se lehce do trávy já po chvíli snýst,
jako tenkrát v breviáři lásky do rána číst.
Jako tenkrát v breviáři lásky do rána číst.

Od té doby uteklo už v řekách hodně vody,
nečekám už, že zas přijde, že mě doprovodí.
Sama vím, jak hodit sítě, jak hlavy plíst.

V knize lásky já umím dávno číst.

Píseň sladká do hlavy když, páni, stoupá.
Když mě celou omámí nejsem skoupá.
lala lala...